

బింగళలొననల్లి ముట్టి మ్యేసారినల్లి తిక్షేణ పడేద నాగత్రీ ఎన్. అజయ్ వాటిజ్ క్లేట్ర్ ద విద్యుత్తినియాగిద్దవరు, శనాటచక్ రాజు ముక్క విశ్వవిద్యాలయదింద ఎ.ఎ.కాం కాగో ప్రతిష్ఠిత బి.సి.ఎ.ఎ. ఇంటర్ పడవిధారీ. ప్రస్తుత బింగళలూరు ఆకాశవాణియల్లి కాయ్ నివహిస్తిద్దారీ. ఆడియో ప్రస్తర, కిరుబెత్త, నాట్యచిత్రగళిగి ధ్వని నీఁడువ కలావిదీ. అంకణకాతీ. ‘నాల్న ఖుముగళ హుముగి’ ప్రశాట్ కెన సంకలన.

హృదయపీణవాగివితిస్తుదే. ముదువేయింబుదు వ్యాపారికవాగి లాభ-నవ్వగళ కూగుతకడియల్లి అళంకరించు నిశ్శయవాగుత్తదే. గండపిగే ఏనే ఖాయిలే బందరా శుశ్రావ మాదువుదు, జోతిగే నడెయిపుదు హండతియ ధమచేందు సారువ జనరే యిక్షతో చమచద కలేయ కారణక్కే హెండతియన్న దంరమాదువుదర బగ్గి చకారవెత్తువుదిల్ల.

కష్టగలు సాలుగణ్ణి బందరా ధృతిగడదే, ఆదరణగళన్న బలిగొడదే, తాళై కళేదుకోళైదే, తప్పియూ సభ్యమాతనాడదే, భూతకాలద కపినేపుగళన్న కేరెదు వ్రణవాగిసదే, తన్నిష్టద కేలస, శారు, జనరోందిగే శుశ్రావంతికారణదింద బిరెయివ, తనగేను బేటు బేడ ఎంబుదర స్వస్ఫ ఆలోచనయిరువ ధైయివంత గణగిత్తియాగి అనుపమా సదా నేనపినల్లులియుత్తాళై. యార ఒప్పిగొ, మేచ్చుగొ హాచోరెయదే, కియిన్న నుంగియూ మాదచవత ఉలిచిహండ కారణక్కే అచ్చుమెళ్ళాగుత్తాళై. పకాంగి హోరాటదల్లి స్వానుకంపవల్లద స్వస్ఫేమ, జీవనప్రతితి, స్వజనశీలతేయ నెరళినల్లి అరథవ వ్యక్తిక్క ఇష్టవాగుత్తదే.

ఇన్న ‘మహాత్మే’యాద అనుపమా నన్న కనసినలీయూ కాడువ బగ్గ హేళదిధ్వరే తా బరవ అప్పాణ. నన్న ముదువేయాద హోసకరల్లి ఒందిభ్యరు ముదుగియిరు బందు, ‘మహాత్మే కాదంబరియ పోదలిగే అనుపమాళ వణసే బందాగ నీఁనే నేనపాదే. నీనోమ్మే ఆ కాదంబరి ఓదలేబేకు’ ఎందు గుట్టబిట్టుచోదదే తలేగి హుళబిట్టు హోరణరు. అనుపమా ఎంబ పాత్ర

అనుభవిసువ యాతనేగళ అరివే జలదే, అవళ జాగదల్లి నన్నన్నే కల్పిసిహందు ఓదలు శురుమాడిదే. ఆకయమ్మ చెలువే నానెల్లవేంబ వాస్తవద అరివన్ను ముదుగియిరిబుగ్గిగ హగే కండిద్దేనల్ల ఎంబ నేపదల్లి మేణ్ణనింపు పయిపేస్తే బంతు. ఆగిగ కనసినల్లి నన్న కాల మేలే, అథవా మోళక్కే మేలే బిలీ మచ్చే కంచు కంగెష్టు డాక్షరో బలి ఓడిద్దుంటు. అనుపమాళ గండనంతే నన్న గండ దూర మాదువుదిల్లవేందు సమాధానపట్టుచోల్చుత్తేనే. ఆదరూ హిగేకాయ్యెందు అఖుత్తా కణుబ్బిట్టరే కనసు హరిదు ఎళ్ళరాగిరుత్తదే. కనసినల్లి కాడువ ఘటనెయు వాస్తవదల్లి సౌందర్యద మేలిన మోహవన్ను తోడెయలు, వ్యక్తికెద ఉన్నతిగా ప్రయుక్తిసలు నేనపాగిదయినిసుత్తదే. స్తీ స్వాతంత్యద వ్యాపక అధికారమ్మ బేరే బేరే మజలుగళల్లి అధికమాడిసుత్తా బందిదే. బధుకిన తిరువుగళల్లి అనిష్టత ఎదురాదగ అనుపమాళ గణ్ణతన ప్రేరణేయాగుత్తదే. ఎప్పాదరం నన్న భావపోలేకదల్లి ఆకే రా? విశ్వద యాపుయో మూలేయల్లి నిజక్కు బాలి బదుకిద దిట్టె. నన్న ప్రకార ఆకే కల్పనేయలు, సత్త.

భూత భవిష్యగళ పులిగే సిలుకదెవతమానదల్లి జీవిసువుదు లేసేనిసిమాగ ‘అనుపమా’ నేనపాగుత్తాళై ఇరుత్తాళై. అవటు నమ్మోందిగే హజ్జె హాపువ గళతి. మోలు-గెలువిన ములాజిల్లదే ముక్కాగి బదుకువ ఆసగే ప్రేరణే. బధరంగిక్కింత అంరంగ సౌందర్య ప్రఖరవేందు తిల్సిద గురు. బదుకు బందు సంబ్ధమ ఎంద నశ్కతు. నన్న బోతిగే బరువ చంద్రతంపిన నేరటు. ●